

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **JUDr. V.**, nar. X., adresa S., zast.: *JUDr. Milanom Rollom*, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Švabinského č. 13, 851 01 Bratislava, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, so sídlom Kutuzovova č. 8, 832 47 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.12.2011 č. k. 4S 364/2010-25, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.12.2011 č. k. 4S 364/2010-25 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. p. KaVSÚ-5-52-2/2010 z 25.10.2010 vydaným podľa § 84 ods. 4 písm. b) zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku

tiež „zák. č. 328/2002 Z.z.“) žalovaný postupom podľa § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zamietol odvolanie proti rozhodnutiu Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava č.: VÚSZ-65311007094101/21-OVZ z 15.06.2010, ktorým bol podľa ustanovení § 123 ods. 2 písm. a) a § 39 v spojitosti s § 105 ods. 7 a ods. 10 zák. č. 328/2002 Z.z. žalobcovi **výsluhový dôchodok** znížený od 01. júla 2010 zo sumy 1.134,18 € na sumu 1.060,34 € mesačne, a toto rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil.

Podľa § 123 ods. 2 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. v znení účinnom ku dňa vydania napadnutého rozhodnutia (25.10.2010) profesionálnym vojakom, ktorí boli alebo budú prepustení zo služobného pomeru v dôsledku zníženia početných stavov ozbrojených síl alebo v dôsledku organizačných zmien najskôr dňom 31. decembra 2001 a najneskôr dňom 31. decembra 2010 a ktorí vykonali najmenej pätnásť rokov služby, patrí odo dňa účinnosti tohto zákona výsluhový dôchodok podľa § 39, pričom pre nárok na tento dôchodok a jeho výšku sa započíta skutočná dĺžka služobného pomeru zvýšená o polovicu doby chýbajúcej do dosiahnutia tridsiatich rokov služby; ak im nárok na výsluhový dôchodok vznikol podľa doterajších predpisov, prepočíta sa podľa tohto ustanovenia.

Podľa § 39 zák. č. 328/2002 Z.z. v hore uvedenom znení výsluhový dôchodok policajta alebo profesionálneho vojaka je za 15 rokov trvania služobného pomeru 30% základu zisteného podľa § 60. Za 16. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 20. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 2% základu zisteného podľa § 60. Za 21. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 25. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 3% základu zisteného podľa § 60. Za 26. skončený rok trvania služobného pomeru a každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 1% základu zisteného podľa § 60, najviac však do 60% základu zisteného podľa § 60.

Podľa § 105 ods. 7 zák. č. 328/2002 Z.z. v hore uvedenom znení dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa zníži, ak sa zistí, že sa táto dávka priznala vo vyššej sume, ako patrí.

Podľa § 105 ods. 10 zák. č. 328/2002 Z.z. v hore uvedenom znení dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa odníme alebo zníži, alebo jej výplata sa zastaví odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa už vyplatila.

2. Žalovaný pri svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkového stavu, že žalobca bol 31. decembra 2003 prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 32 ods. 1 písm. c) zákona č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe v dôsledku zníženia početných stavov ozbrojených síl alebo v dôsledku organizačných zmien, tzn. po súhrnne ukončených 29 rokov, 4 mesiacoch a 0 dní vojenskej činnnej služby.

3. Keďže žalobca bol zo služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustený na základe hore uvedeného dôvodu, na vznik nároku na výsluhový dôchodok a jeho výšku pre výmeru výsluhového dôchodku bola s prihliadnutím na ustanovenie § 58 ods. 5 a § 123 ods. 2 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. hodnotená doba 29 ukončených rokov. Následne vydal prvostupňový orgán žalovaného rozhodnutie o priznaní výsluhového dôchodku od 1. januára 2004 v sume 723,57 € mesačne.

4. Keď prvostupňový správny orgán neskôr zistil, že dávka výsluhového dôchodku od 01.01.2004 bola žalobcovi priznaná vo vyššej sume ako mu patrí, Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia Bratislava rozhodnutím č.: 65311007094101/6-VÚSZ/DO1 z 22.04.2005 žalobcovi podľa § 105 ods. 6 zák. č. 328/2002 Z.z. znížil výsluhový dôchodok na sumu 633,77 €.

5. Po tom, čo žalovaný toto prvostupňové rozhodnutie v roku 2005 zrušil, Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia v dôsledku podaného podnetu na protest prokurátora prerušil konanie vo veci a vec postúpil príslušným orgánom Prokuratúry Slovenskej republiky.

6. Následne žalobca vyvolal súdny prieskum rozhodnutia žalovaného o odvolaní č.. KaVSÚ-8-82/2006-OdSS z 05.05.2006, ktorým bolo napadnuté prvostupňové rozhodnutie č.: 65311007094101/9-VÚSZ/DO1 z 21.10.2005 o znížení výsluhového dôchodku žalobcu od 01.11.2005 na sumu 678,65 € potvrdilo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v prebiehajúcom súdnom prieskume rozsudkom sp. n. 4Sžso/55/2008 zo dňa 30.09.2009 rozhodol o zmene rozsudku Krajského súdu v Bratislave tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 05.05.2006 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

7. Pri svojom zrušujúcom rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal z názoru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v rozpore s ustanovením § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2003 a v rozpore s ustanovením § 46 Správneho poriadku.

Podľa § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2003 Priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka,

a) ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, 8) je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov 9) a osobitných príplatkov, 10) ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

b) ktorý vykonáva službu v štátnom podniku, ktorého zakladateľom je ministerstvo, a ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, 11) je súhrn hodnotného príplatku 12) a mzdy poskytovanej podľa osobitného predpisu, 6) ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

c) ktorý vykonáva funkciu sudcu a ktorého platové pomery upravuje osobitný predpis, 13) je súhrn hodnotného príplatku, 12) základného platu a príplatkov poskytovaných podľa osobitného predpisu, 14) ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

d) ktorý vykonáva funkciu prokurátora a ktorého platové pomery upravuje osobitný predpis, 15) je súhrn hodnotného príplatku, 12) základného platu a príplatkov poskytovaných podľa osobitného predpisu, 16) ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

e) ktorý vykonáva funkciu justičného čakatela alebo právneho čakatela prokuratúry a ktorého platové pomery upravuje osobitný predpis, 17) je súhrn hodnotného príplatku, 12) tarifného platu a príplatkov poskytovaných podľa osobitného predpisu, 18) ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

f) ktorý plní úlohy s miestom výkonu služobných povinností v zahraničí a je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, 17) je súhrn hodnotného príplatku 12) a funkčného platu poskytovaného v slovenských korunách podľa osobitného predpisu, 19) ktoré patrili

profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98); takto zistený súčet sa vydolí celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené, a vynásobí sa koeficientom 30,417.

8. V nasledujúcom správnom konaní žalovaný nové rozhodnutie z 18.01.2010 zrušilo a vec vrátilo Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia na nové rozhodnutie.

9. Novým prejednaním veci Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia Bratislava vo veci napadnutým rozhodnutím č.: VÚSZ-65311007094101/21-OVZ z 15.06.2010 znížil žalobcovi výsluhový dôchodok na sumu 1.060,34 € mesačne.

Z obsahu administratívnych spisov žalovaný zároveň zistil, že v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku dal prvostupňový správny orgán účastníkovi možnosť, aby sa pred vydaním prvostupňového rozhodnutia mohol vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

10. Vychádzajúc zo spoľahlivo zisteného stavu veci ako aj konaní prvostupňového správneho orgánu a odvolacieho orgánu v rozhodovaní o skutkovo zhodných a podobných prípadoch, keď sa zistilo, že sa dávka výsluhového dôchodku priznala vo vyššej sume, ako patrí, odvolací orgán dospel k záveru, že Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia Bratislava postupoval v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi.

11. Vo vzťahu k námietke žalobcu o rôznej interpretácii vtedy účinného ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. a požiadavke, aby rovnaké veci boli posudzované rovnakým spôsobom, žalovaný považuje odkazovanie žalobcu na výpočet a priznanie výsluhového dôchodku pre JUDr. B., ktorému sa dávka výsluhového dôchodku vypočítala a priznala iným spôsobom, za neopodstatnené, špekulatívne a tendenčné.

Podľa § 60 ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. v znení platnom k 21.11.2003 (tzn. ku dňu podania žiadosti žalobcu o priznanie výsluhového dôchodku) priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka,

a) ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, 8) je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov 9) a osobitných príplatkov, 10) ktoré patrili profesionálnemu vojakovi

za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98).

12. Žalovaný ďalej konštatoval, že Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia žalobcovi za obdobie od 01.11.2005 do 30.06.2010 v spojitosti so súvisiacimi vydanými prvostupňovými rozhodnutiami, ktoré boli v odvolacom správnom konaní zrušené, jednorazovo doplatil nedoplatok na dávke výsluhového dôchodku priznanom rozhodnutím č.: 65311007094101/2-VÚSZ/DO 1 z 19.02.2004 vrátane prislúchajúcich zvýšení podľa § 68 zák. č. 328/2002 Z.z. v celkovej sume 6.845,89 €.

13. S odkazom na to, že správne orgány sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností, a ďalej že nezistil nedostatky, pre ktoré by sa napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu malo zrušiť alebo zmeniť, žalovaný rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

14. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na Krajský súd v Bratislave včas žalobu zo dňa 17.12.2010.

15. Krajský súd ako súd prvého stupňa na verejnom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť.

16. Pritom vychádzal zo skutočnosti, že žalobca v roku 2003 nevyčerpal svoj nárok na dovolenku a náhrada za túto dovolenku mu bola vyplatená až v roku 2004. V súvislosti s uvedeným krajský súd vykonal analýzu namietaného ustanovenia § 60 ods. 1 a ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. v spojení s § 119 zákona č. 370/1997 Z.z.

Podľa § 119 zákona č. 370/1997 Z.z. profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo za jej pomernú časť služobný príjem zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol

vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov uvedených v § 34 ods. 1 písm. a) až d).

17. Pri svojom rozhodnutí prihliadol krajský súd aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžso 59/2008, kde bol vyslovený ďalej citovaný právny názor: „z ust. § 60 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. vyplýva, že pre započítanie služobného príjmu – za účelom zistenia priemerného služobného príjmu – nie je rozhodujúce, kedy bol služobný príjem vyplatený, ale rozhodujúce je, aký služobný príjem a v akej výške profesionálnemu vojakovi v rozhodnom období patril“.

Následne krajský súd poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky s odkazom na ust. § 3 ods. 1 zákona č. 380/1997 Z.z. o peňažných náležitostiach vojakov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého počas trvania služobného pomeru profesionálnemu vojakovi patrí služobný príjem, potom ustálil, že služobný príjem patrí profesionálnemu vojakovi len počas trvania služobného pomeru, a teda po jeho ukončení mu nemôže vzniknúť nárok na žiaden služobný príjem. Vychádzajúc z uvedeného, služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku za rok 2003 patril žalobcovi k tomuto dňu (31.12.2003) a tento príjem mal byť zahrnutý do základu pre určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie v roku 2003.

18. Ďalej krajský súd v odôvodnení poukázal na to, že po zrušení predmetného rozhodnutia rozhodnutím žalovaným, nakoľko pri použitom výpočte nebola nezohľadnená suma (2.158,- Sk) vyplatená žalobcovi za nevyčerpanú dovolenku v roku 2003 (2 dni), prvostupňový správny orgán dňa 18.01.2010 vydal nové rozhodnutie č. VÚSZ - 65311007094101/12-OVZ, na základe ktorého bol žalobcovi znížený výsluhový dôchodok od 01.11.2005 na sumu 20.447,- Sk (678,72 €).

Do výpočtového základu pre výpočet výsluhového dôchodku správny orgán zahrnul sumu predstavujúcu služobný príjem žalobcu v roku 2003 v sume 379.771,- Sk, **sumu za nevyčerpanú dovolenku 2.158 Sk**, súčet (381.929). Uvedený údaj podelil počtom dní, za ktoré boli sumy vyplatené, tzn. 357 odpracovaných dní a 2 dni dovolenky (359), a dosiahnutú sumu vynásobil koeficientom 30,417. Z výsledku predstavuje 59 % suma 19.091,- Sk. Táto bola z dôvodu valorizácie od 1.7.2004 zvýšená o 7,09%, t.j. na sumu 20.447,- Sk.

19. K hore uvedenému výpočtu zaujal krajský súd názor, že bol správnym orgánom vykonaný v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

III.

Odvolaie žalobcu/stanoviská

A)

20. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 17.01.2012 (č. 1. 32) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že rozsudok krajského súdu v napadnutých častiach zmení tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší, vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná náhradu trov konania v celkovej výške 307,36 €.

21. Žalobca predovšetkým poukazoval na to, že v prípade započítania služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku (náhrady mzdy za dovolenku na zotavenie) môže byť výsluhový dôchodok v jednom prípade rovnaký, v inom prípade vyšší ale aj nižší.

22. V súvislosti s uvedeným žalobca upozornil na to, že aby pri vyplatení služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku (náhrada mzdy za dovolenku na zotavenie), teda pri navýšení poisteného základu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia o takto vyplatenú sumu, bol výsluhový dôchodok nižší ako v prípade, keby takto vyplatená suma vyplatená nebola. Toto mal podľa žalobcu potvrdiť aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (sp. zn. 4Sžso 37/2008 zo dňa 20.8.2009 vo veci odvolania Ing. B.) prostredníctvom potvrdenia záverov rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S 199/2006 z 24.03.2006 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S 74/2006 z 21.05.2008, z ktorých žalobca doslovne citoval nasledujúci text:

„Pri rozhodovaní v dôchodkových veciach je osobitne dôležité, aby každé rozhodnutie, ktoré zakladá alebo mení právo na dávku, bolo jednoznačné, jasné a zrozumiteľné a presvedčivo odôvodnené. Predovšetkým poberateľ dávky musí mať istotu, z akých skutkových a práv a právnych predpokladov sa pri priznaní alebo úprave dávky vychádzalo, aj s ohľadom na zásadu, že neskoršia zmena právnej úpravy nemá vplyv na nárok, ktorý už poberateľovi vznikol. Rozhodnutie o znížení dávky nemocenského, úrazového alebo výsluhového zabezpečenia podľa

§ 105 ods. 6 zák. č. 328/2002 Z.z. je prípustné len v prípade objektívneho zistenia, že sa dávka priznala vo vyššej sume ako patrí, pričom spravidla ide o zistenie nesprávnosti vstupných údajov, z ktorých sa pri výpočte dávky vychádzalo. Z napadnutého rozhodnutia podľa názoru [krajského] súdu takéto zistenie, ktoré by viedlo k jednoznačnému právnenému záveru o opodstatnenosti zníženia výsluhovej dávky, nevyplýva. Je nepochybné, že od vzniku nároku na výsluhovú dávku nenastala u žalobcu žiadna zmena údajov, z ktorých sa pri výpočte výsluhového dôchodku vychádzalo a nedošlo ani k žiadnej zmene právnej úpravy, ktorá by akýmkoľvek spôsobom mohla zasiahnuť do právneho postavenia žalobcu v súvislosti s jeho výsluhovým zabezpečením. Napriek tomu došlo u žalobcu k viacerým zníženiam pôvodne priznaného výsluhového dôchodku, ktoré boli vyvolané zmenou metodiky jeho výpočtu. V každom prípade platí, že rozhodujúcou pre vznik a výšku nároku na výsluhové zabezpečenie profesionálneho vojaka je relevantná právna úprava a nie výpočtový vzorec, ktorý správne orgány pri vyčíslení dávky použili.

Súd [krajský] je toho názoru, že právna úprava výpočtu dávok výsluhového zabezpečenia profesionálnych vojakov by mala byť jednoznačná a zrozumiteľná pre každého a rozhodne by nemala pripúšťať viaceré možné výklady, ktorých postupným aplikovaním sa potom neprípustne zasahuje do právnej istoty poberateľov dávok. Súd [krajský] sa nemohol stotožniť s názorom žalovaného o nesprávnej aplikácii najmä § 60 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. v prvotnom rozhodnutí zo dňa o priznaní výsluhového dôchodku žalobcu a o potrebe nápravy tohto rozhodnutia postupom podľa § 105 ods. 6, 9 uvedeného zákona. Tento postup by bolo možné akceptovať len za predpokladu, že by správnymi orgánmi použitá nová metodika výpočtu výsluhového dôchodku neumožňovala zjavne absurdné závery, že pri rovnakej výške služobného príjmu a započítaní náhrady za nevyčerpanú dovolenku bude výsledný výsluhový dôchodok tým vyšší, čím menší počet dní v rozhodujúcom kalendárnom roku profesionálny vojak vykonal službu. Pri menšom počte započítateľných dní riadneho výkonu služby výsledná výška výsluhových dávok neúmerne vzrastá a môže byť napokon podstatne vyššia ako mesačný služobný príjem, ktorý profesionálny vojak poberal. Prvotný výpočet výsluhového dôchodku žalobcu podľa názoru súdu [krajského] lepšie vystihoval úmysel zákonodarcu, aby príslušná suma z každého druhu

započítateľného príjmu bola vydelená počtom dní, za ktoré bol ten – ktorý príjem vyplatený. Výpočet dôchodku použitý správnymi orgánmi v napadnutých rozhodnutiach vo svojich dôsledkoch môže viesť napríklad k tomu, že pri predĺžovaní práceneschopnosti v poslednom kalendárnom roku výkonu služby by profesionálny vojak dosiahol podstatne vyšší výsluhový dôchodok v porovnaní s vojacom, ktorý vykonával riadnu službu. V tomto smere [krajský] súd v plnom rozsahu poukazuje na žalobcom v žalobe opísaný príklad, ktorého výsledky len potvrdzujú uvedené závery.

Krajský súd v Bratislave teda po prejednaní veci dospel k záveru, že správne rozhodnutia oboch stupňov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže pri nezmenenej právnej úprave pri rozhodovaní o znížení výsluhového dôchodku žalobcu vychádzali z aplikácie novej metodiky, ktorá musí mať na prvý pohľad za následok ďalšiu nestabilitu vo veciach výsluhových dávok sociálneho zabezpečenia profesionálnych vojakov. Tento postup podľa názoru [krajského] súdu jednoznačne ukracuje žalobcu na jeho právach. Preto [krajský] súd postupom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom budú správne orgány právnym názorom súdu viazané“.

23. Taktiež žalobca poukázal na argumentáciu k ustanoveniu § 60 ods. 5 záver zák. č. 328/2002 Z.z., kde sa podľa neho jasne uvádza, že „zistený súčet (tzn. základ) sa vydolí celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom období vyplatené...“. K tomu uviedol, že služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku (náhrada mzdy za dovolenku na zotavenie) je inou súčasťou uvedeného základu, a ak by chcel žalovaný zotrvať na svojom prístupe, potom by musel k počtu dní pripočítať tiež počet dní. Za ktoré žalobcovi patrili osobitné príplatky, ďalej doplatok k služobnému príjmu, prípadne aj ďalšie zložky vymeriavacieho základu.

24. V súvislosti s uvedeným žalobca upriamil pozornosť na skutočnosť (§ 58 ods. 5 a § 60 ods. 1 a 5 zák. č. 382/2002 Z.z.), že sčítavať preto počet dní, za ktoré patril služobný príjem za výkon služby a počet dní, za ktoré patril služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, do jednej veličiny je preto podľa názoru žalobcu absurdné, pretože každý zo započítateľných príjmov môže byť vyplatený za rôzny počet dní v rozhodujúcom

kalendárnom roku. Navyše upozornil na tú skutočnosť, že doba trvania služobného pomeru v kalendárnom roku, z ktorého sa zisťuje základ na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia, je vždy 365 dní. pretože v každom prípade musí ísť o celistvý ukončený kalendárny rok.

25. S prihliadnutím na ustanovenie obsah § 58 ods. 5 a § 60 ods. 1 a 5 zákona č. 382/2002 Z.z. žalobca v odvolaní vyslovil názor, že nemožno navyšovať celkový počet dní o dni, za ktoré mu patril služobný príjem zodpovedajúci počtu 2 dní nevyčerpanej dovolenky. Žalobca argumentoval, že v rozhodujúcom kalendárnom roku 2003 mu bol vyplatený služobný príjem vo výške 381.929.-Sk. ktorý tvorí základ na výpočet výsluhového dôchodku, a keďže v kalendárnom roku 2003 bol 8 kalendárnych dní neschopný výkonu služby pre chorobu, tento súhrn mesačných služobných príjmov sa mal vydeliť len 357 dňami a nie 359 dňami, a to spôsobom, ktorý uviedol v žalobe.

26. Záverom žalobca navrhol zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie sa zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie spolu s priznaním vyčíslených trov konania.

B)

27. Z vyjadrenia žalovaného (č. 1. 39) zo 06.02.2012 vyplýva jeho názor, že žalobca nepresne uvádza, že v prípade započítania služobného príjmu za nevyčerpanú dovolenku, by bol výsluhový dôchodok nižší ako v prípade, keby táto suma nebola vyplatená.

28. Ďalej na rozdielnych príkladoch žalovaný numerickým spôsobom preukazuje, že ním vykonaný výpočet základu na výpočet výsluhového dôchodku (kedy započítal aj 2 dni nevyčerpanej dovolenky žalobcu) je pre žalobcu priaznivejší o 2,-- Sk ako v prípade, kedy by nezapočítal služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku.

29. Takisto k argumentácii žalobcu, že pre udržanie vykonaného postupu žalovaného, ten by musel k počtu dní pripočítať tiež počet dní, za ktoré patrili osobitné príplatky a doplatky (viď § 3 ods. 2 zák. č. 380/1997 Z.z.), ako aj ďalšie zložky, žalovaný s argumentáciou, že nakoľko príplatky uvedené v cit. § 3 ods. 2 tvoria súčasť služobného príjmu profesionálneho vojaka, a ako také by boli vo výpočte základu výsluhového dôchodku

zohľadnené. Potom, ak by žalobca niektorý z osobitných príplatkov poberal, potom by mu patril len za ten deň, za ktorý poberal aj služobný príjem, tzn. nie za ďalšie dni.

30. Vo vzťahu k námietke žalobcu o absurdite sčítavania počtu dní, žalovaný s odkazom na ustanovenia § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z., § 114 ods. 1 a § 118 ods. 1, 3 a 4 zák. č. 370/1997 Z.z. dospel k záveru, že maximálny možný počet dní, ktorý by mohla patriť náhrada za nevyčerpanú dovolenku, je 64 kalendárnych dní, a nie 365 ako uvádza žalobca.

31. Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť v celom rozsahu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

33. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä podmienky konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je právna otázka, či peňažný nárok spojený s nevyčerpanou dovolenkou príslušníka ozbrojených síl má vplyv

na výšku základu pre výpočet výsluhového dôchodku, a ak áno, potom, či je možné pripustiť aj negatívny vplyv. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

34. V súvislosti s hore položenou otázkou Najvyšší súd vopred avizuje, že po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných, resp. doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody) najmä vo vzťahu k hore vymedzenej právnej otázke.

35. Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil, že krajský súd sa v svojom odôvodnení zaoberal interpretáciou ustanovenia § 60 ods. 5 a s tým súvisiacich iných ustanovení zák. č. 328/2002 Z.z. Je nepochybné, že žalobcom citované závery krajského súdu (viď bod č. 22) sa v svojich podrobnostiach značne odlišujú od záverov, na ktoré žalovaný poukázal v napadnutom rozhodnutí (viď bod č. 7) a ktoré na podporu svojho odôvodnenia konštatoval krajský súd v novom rozsudku (viď bod č. 17).

Jadrom zrušujúceho rozsudku Najvyššieho súdu je nepochybné nesúhlas s aplikáciou ustanovenia § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. v tom duchu, že je nutné príjem za nevyplatenú dovolenku vojaka zahrnúť do výpočtového základu vzhľadom na jeho časovú súvislosť s obdobím pred ukončením služobného pomeru.

36. Krajský súd mal preukázané, že v novom konaní aj tak správny orgán učinil a do výpočtového základu zahrnul v zmysle záverov Najvyššieho súdu sumu 2.158 Sk za nevyčerpanú dovolenku v rozsahu 2 dní.

37. Ďalej žalobca namieta nesprávnosť použitého matematického vzorca v tom, že získaný súčet (tzn. čiastku 381.929 Sk) prvostupňový správny orgán podielil celkovým počtom 359 dní, za ktoré boli sumy vyplatené, tzn. 357 odpracovaných dní a 2 dni dovolenky. Práve tento mechanizmus žalobca označuje ako absurdný a vedúci k rôznym výsledkom. Najvyšší súd sa s týmto názorom nestotožňuje a naopak potvrdzuje správnosť záverov žalobcu vyslovených v napadnutom rozhodnutí.

38. Tak, ako správnu uzavrel krajský súd, Najvyšší súd sa vyslovil iba k časovej súvislosti jednotlivých služobných príjmov profesionálneho vojaka za situácie, kedy jeho časti (zložky) neboli z rôznych dôvodov vyplatené v rovnakom časovom termíne ako samotný funkčný plat. Inak povedané, boli doplatené v neskoršom časovom období, kedy bol s jednotlivcom ukončený služobný pomer.

39. Navyše k otázke nesprávneho právneho výkladu, najmä ustanovení § 60 ods. 1 a ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z., žalobcom sa Najvyšší súd už vyslovil aj prostredníctvom svojho rozsudku 7Sžso 79/2008, z ktorého cituje podstatnú časť odôvodnenia: *„Navyše služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku sa mal započítavať do základu pre určenie dávok výsluhového zabezpečenia z dôvodu, že zákon presne vymedzoval, čo tvorí služobný príjem ale aj z dôvodu, že služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku bolo potrebné započítavať do vymeriavacieho základu na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie v rozhodnom období a odvieť ho poisťovní na základe dodatočného odvodu za posledný mesiac trvania služobného pomeru.“*

40. Najvyšším súdom citovaný text rozsudku sp. zn. 7Sžso 79/2008 sa dôsledne vysporadúva so správnosťou právneho výkladu ustanovení zák. č. 328/2002 Z.z., a to najmä s otázkou časovej a vecnej súvislosti príjmu týkajúceho sa refundovania nevyčerpanej dovolenky v príslušnom kalendárnom roku na prejednávanú vec a ďalej obsahu výkladu slova „patril“ (viď hore citovaný § 60 ods. 5 písm. a/ zák. č. 328/2002 Z.z.).

41. Preto bolo celkom očakávané, že správny orgán vzhľadom na záver ustanovenia § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z.z. bude zrátať počet odpracovaných dní a počet dní dovolenky. Námietka absurdnosti takto zvoleného postupu nie je namieste, lebo zákonodarca v uvedenom ustanovení vyjadril svoju vôľu dostatočne jasne a precízne.

Čiastočne obidva subjekty služobného pomeru ovplyvňujú nemožnosť čerpania dovolenky profesionálnym vojakom počas príslušného kalendárneho roka. Avšak následné uplatnenie nároku na preplatenie nevyčerpanej (časti) dovolenky predstavuje fiktívnu formu čerpania nároku na dovolenku vo forme iba preplatenia finančnej čiastky bez reálneho nástupu na jej čerpanie, tzn. že sa v žiadnom prípade nemôže premietnuť do kalendárneho roka, a preto je možné po právnej stránke akceptovať aj matematický model, ktorý by súčtovo prekročil aj rozsah kalendárneho roka v počte 365 dní.

Preto musel Najvyšší súd argumenty žalobcu odmietnuť.

42. Obdobne konštrukciu žalobcu, že by pre zachovanie spravodlivého prístupu sa malo obdobne postupovať aj v prípade osobitných príplatkov (§ 3 ods. 2 zák. č. 380/1997 Z.z.), musel Najvyšší súd ako nepodloženú odmietnuť. V tomto duchu sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného, že jednotlivé príplatky netvoría samostatnú zložku služobného príjmu, ale naopak zdieľajú právny osud hlavnej veci, tzn. funkčného platu pod spoločným legislatívnym označením služobný príjem.

V.

43. Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle dotknutých právnych predpisov ako aj § 47 Správneho poriadku. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistených správnymi orgánmi. Počas konania nebolo účastníkmi naznačené ani odvolací súd nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť.

44. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 7Sžso 79/2008 z. 15.12.2009, resp. 4Sžso/55/2008 zo dňa 30.09.2009, pri ktorých Najvyšší súd nezistil

žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

45. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ne úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

46. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno – poisťných vzťahov spojených so vznikom alebo zánikom vzťahu sociálneho zabezpečenia alebo poistenia je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

47. V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd.

S prihliadnutím na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd uvedenú právomoc nevyužil, dochádza tým k zákonnej delegácii na krajský súd, aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 14. augusta 2012

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová